

er Kravet om Beskyttelse, som danner Grundlaget for Kravet om Kronens Stigning. For Skibsfartens Vedkommende siger man, at Tonnagen er oplagt, saaledes at Skibsfarten med andre Ord maa ligge stille, fra Landbrugets Side siger man, at Forholdene er vanskeliggjort i saa høj Grad, at man ikke er i Stand til at bære det, og som Rosinen i Pølseenden har vi saa det Forhold, at der i Øjeblikket gaar 50 000—60 000 Mennesker paa Gaden som arbejdsløse paa Grund af denne Kronestigning. Dette er, om jeg saa maa sige, Rammen for Kravet om Kronen i Pari. Og det er, havde jeg nær sagt, denne Elendighed, man vil forøge med 10 pCt. Det er i mange, mange Tilfælde en Papirværdi, man nu kræver indløst i Guld. Saadan synes jeg, Forholdene praktisk ligger.

Hvis det nu havde været saadan, at den Stabilitet, der har været afgørende for de fremsatte Krav, kunde sikres gennem Lovforslaget, ja, saa forstod jeg det endda, men Stabilitet kan jo ikke sikres ved Hjælp af den Lov, som her kommer til at foreligge, den kan kun tilvejebringes paa Grundlag af Guldindløselighed. Ingen kan imidlertid tro eller mene — det er ogsaa kommet til Orde fra samtlige Ordføreres Side —, at Forholdene ligger saaledes, at Guldindløselighed kan etableres straks, og skal man vente paa Guldindløselighed og derigennem paa Stabilisering, til Kronen naar Pari, saa tror jeg, man faar lang Tid at vente. Ingen er sikker paa, at det ikke kan gaa den modsatte Vej, om end det maa indrømmes, at de Midler, som skal sættes ind i Henhold til Lovforslaget, i nogen Grad vil begrænse Risikoen for et Kronefald, ligesom jeg indrømmer, at Marginen for Spekulationen bliver betydelig indsnævret, naar der fastsættes en Bundkurs af 90 eller deromkring. Jeg forstaar derfor ikke ganske den Modstand mod en Nedskæring, som findes hos en Del af det Parti, som jeg tilhører. Jeg kan heller ikke indrømme, at vi skulde faa en mindre ærlig Krone ved 90 end ved 100; det forekommer mig ikke, at Ærligheden har noget med det Spørgsmaal at gøre. Paa den anden Side er jeg naturligvis klar over, at naar man spænder Ærligheden for Vognen, er det en Trækraft, som betyder noget, og jeg kan gerne sige: heldigvis, thi den danske Ærlighed skulde jo ikke gerne være saaledes, at den lod sig købe for en større eller mindre Betaling.

Der tales en Gang imellem om, at der skal etableres Ligevægt mellem Kronens Købeevne og Varepriserne. Nu ved jeg

ikke ganske, hvordan man tænker, sig denne Ligevægt etableret, og hvornaar den kan indtræde; jeg ved ikke, om nogen kan give endelig Besked paa, hvornaar det rette Forhold mellem Varepris og Kroneværdi er tilvejebragt. Hvis man tror, at man kan komme tilbage til de gamle Priser, gør man sig sikkert skyldig i en meget stor Misforstaaelse, thi det bliver der neppe Tale om. I saa Henseende spiller det en Rolle, at det, som danner Grundlaget for alle Varepriser, nemlig Gullet, er faldet saa stærkt i Pris, som Tilfældet er. Ingen kan jo være blind for, at Guldprisen er faldet omkring 33 pCt., og naar den er det, vil man ikke faa de Varepriser tilbage, som man havde før Krigen, men man maa regne med stærkt forhøjede Priser. Forholdet er maaske oven i Købet det, at Varepriserne i mange Tilfælde har naaet Bunden — der er jo dem, som hævder, at adskillige Varer vil stige i en meget nær Fremtid. Der er for øvrigt ogsaa et andet Forhold, man bør tage i Betragtning, naar der er Tale om Guldets Pris. Naar vi for vort Vedkommende har været ængstelige ved den stærke Kronestigning — en Ængstelse, som jo ogsaa er kommet til Orde i stor Udstrækning fra samtlige Ordførere her, idet det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, gjorde opmærksom paa, at Virkningen kom ikke med det samme, den vilde man ikke faa at se før langt ud i Fremtiden, og de to andre ærede Ordførere gjorde opmærksom paa det samme —, er det, fordi vi synes, at den sidste Tids Virkninger er tilstrækkelige, vi behøver ikke at vente paa, at Fremtiden skal bringe større. Det er ikke uberettiget, forekommer det mig, ogsaa at tage Hensyn til Guldets Pris, som er Grundlaget for Omsætningen af alle Varer af enhver Art. Jeg tænker særlig paa Ejendomme. Overordentlig mange af de Mennesker, som har købt Landbrugsejendomme i de senere Aar, er jo uhyre vanskeligt stillede, fordi den Formue, de har sat ind, og som skulde danne Grundlaget for deres Eksistens, nu delvis er forsvundet paa Grund af det Fald i Ejendomspriserne, som er begyndt. Og dette er jo en Følge af, at det, som er afgørende for Ejendomspriserne, nemlig Priserne paa Landbrugsprodukter, falder. Det er, som jeg nævnte før, endog saa grelt, at det er blevet sagt, at det store Landbrug ikke kan klare sig, hvis den nuværende Udvikling fortsættes. Men hvis ved Siden deraf Kronestigningen skal fortsættes, hvad der jo kræves fra alle Partiers Side — der er i alt Fald Medlemmer inden-